

Har

– Gamzelimm · 21 Mart 2018

---

başımı yasladım bir masalın omuzlarına
çocukluğumun kıyılarında avundum

fark etmediler kimsesizliğimi

ben bu filmi daha önce de gördüm
defalarca doğdum defalarca öldüm
uyanamadığım sabahlara telaşlı korkular doğurdum
bileklerimi kestim bir düşün başında

yakılmadan yan'dım
bağırmadan acı'dım

kan bulaştı dualarıma sonra
keşkelerin yakasına yapıştım
har oldu nefesim
ağla'dım

uzun zaman önceydi
kendime söz geçiremedim
konuşmaktan vazgeçti dudaklarım
adı insan olanları anlamaya çalışmaktan yorulup
yüreğimdeki sesli harfleri bir çırpıda ateşe verdim

beni en çok ben dinledim
beni en iyi ben anladım

gittikçe
kalabalık bir yalnızlık kadar çoğaldım

ah kimseler bilmedi...

söyledikleri şarkılardan vurdular onları
kırdılar kanatlarını
oysa

gökyüzünün kuşlara ihtiyacı vardı

ŞİİR: GAMZELİMM